

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A sötétített üvegek titka**

1. Néma pillantások a lépcsőházban

Kővári Klára

Dániel a monitor kísérteties fényében ült, miközben a kijelzőn villogó üzenet súlya szétáradt a szobában. Ám a falakon túl, a Vászoly utca 6. nyirkos szegleteiben mások torkát is szorongatta a tegnapi esti titok. A földszinti rendelő homályában Dr. Szabó András reszkető kézzel nyúlt az íróasztal fiókjában lapuló üveg után. A kártyaadósságok és Balog ügyvéd hűvös fenyegetőzései eltörpültek amellett a fojtogató rémület mellett, ami tegnap éjjel telepedett a vállára.

Erika a második lakás ablakánál állt, ujjai fehéredtek a csipkefüggöny selymében. A gyermek halk szuszogása a szomszéd szobából nem tudta elnyomni Bálint feszült lépteinek zaját. Tegnap éjjel a rendelő zárt ajtaja mögött olyan paktum kötött, amely mindannyiukat elnyeléssel fenyegetett. Bálint elfojtott indulatai és a férfi szemeiből sugárzó tiszta rettegés világossá tette: a titok, amit eddig a barna borítékok és a folyosói suttogások rejtettek, most kiszabadult a kontrolljuk alól.

Amikor Bálint a lépcsőfordulóban megállt, és tekintete találkozott a rendelő ajtaját résnyire nyitó orvoséval, a néma csendben fegyverszünet helyett a lebukás szele süvített végig. A ház lakói figyeltek, Erzsike néni léptei közeledtek, a tegnapi éjszaka árnyai pedig lassan rázárultak a Vászoly utca lakóira.

2. Szerződés a folyosón

Noé Dinamó

Dániel a bezárt ajtónak dőlve hallgatta a lépcsőház elfojtott zajait. A tenyere izzadt, az okostelefon kijelzője pedig még mindig ott világított a sötétben a névtelen üzenettel. A szobában a monitor kékes fénye villódzott, miközben a ventilátor halkán zúgott, akár egy visszaszámláló óra. A fal túloldaláról nehéz léptek visszhangoztak: Máté lassú, fáradt léptekkel kapaszkodott fel a harmadik emeletre, ahol Bianka várta a felhalmozott csekkekkel és az elszabadult törlesztőkkel.

Odakint a fordulóban azonban megváltozott a levegő. Dr. Balog Henrik elegáns, fekete bőrcipőjének kimért koppanása törte meg a csendet. Az ügyvéd nem sietett. A kezében lévő vékony, fekete mappát szorította a mellkasához, éppen úgy, mint aki pontosan

tudja, hogy a házban élők türelme és pénze mikor fog végleg elfogyni. Fekete Zoltán, a közös képviselő ma is körbejárt a házban, feljegyezve minden apró hiányosságot, előkészítve a terepet a szigorításoknak.

- Máté - szólalt meg Balog a megszokott, jéghideg hangján, amikor utolérte a fiatal futárt a harmadiki pihenőnél. - Biankával bizonyára átnézték már a legutóbbi fizetési felszólítást. Van egy vételi ajánlatom, ami mindkettőjük gondját egyetlen tollvonással megoldaná.

Máté megtorpant, vállán megfeszült a táskapántja. Erika a szomszéd ajtó részén át riadtan pillantott ki, Réka pedig a homályban szorongva figyelte a jelenetet. A kapzsi ajánlat ott lebegett a folyosó levegőjében, miközben Dániel a saját ajtaja mögött megsejtette: ebben a házban senki sincs biztonságban.

3. Külföldi rendszám a kapu előtt

Zsombor Dénes

Dániel ajtajának csapódása még visszaverődött a nyirkos lépcsőház falairól, amikor a kapu felől éles gumicsikorgás törte meg a kapualj csendjét. Egy sötétített üvegű, külföldi rendszámú fekete limuzin állt meg a ház előtt elakadásjelzővel. Az autó motorja fojtottan mormogott, miközben az utasülés felőli ajtó kipattant, és Varga Nóra lépett ki belőle. Léptei szokatlanul kapkodóak voltak, elegáns bőrkabátjának gallérját egészen az álláig húzta fel, mintha a kapukód-billentyűzet hideg fénye elől akarná elrejteni az arcát. A második emeleti fordulóban Dr. Balog Henrik éppen a kulcsait forgatta a kezében. Az ügyvéd mozdulata hirtelen megdermedt, ahogy meghallotta a lány sietős, kopogó lépteit a betonfokon. Nóra megtorpant egy pillanatra, amikor meglátta a férfit; mellkasa zihált, kezeiben görcsösen szorította a táskáját, amelyből egy összehajtott, hivatalosnak tűnő boríték csúszott ki, és halk suhogással esett a kőre. Balog szeme rögtön a papírra tapadt, s az arcán feszült, óvatos kifejezés jelen meg.

- Megint későn járunk, Nóra? - kérdezte Balog fojtott, szaggatott hangon, de a hangjából hiányzott a tőle megszokott hűvös magabiztosság. Inkább valami mélyen lapuló idegesség érződött rajta.

Nóra egyetlen gyors, szinte ellenséges mozdulattal kapta fel a borítékot, s szorította vissza a táskája mélyére. Nem nézett a férfi szemébe, de az ujjai remegtek, amint a

zárba csúsztatva a kulcsát. Odalentről, a földszinti korlát mögül Erika szorongva figyelte a jelenetet, mintha tudná, hogy a házban keringő fenyegetések lassan mindenkit utolérnek. Nóra ajtaja bevágódott, de a folyosón maradt pattanásig feszült csend világossá tette: a nő titkos rohanása mögött egy sokkal nagyobb vihar készülődik.

4. Veszélyhelyzet a Vászoly utcában

Noé Dinamó

Dániel a bezárt ajtó mögött, a sötét szobában állt, miközben a telefonja kijelzője még mindig a névtelen fenyegetést sugározta az arcába. A lépcsőházból átszűrődő tompa morajlást azonban hirtelen nehéz, idegen léptek zaja törte meg. A földszinti kapu felől hűvös huzat csapott fel, s vele együtt két egyenruhás alak lépett a homályos előtérbe, nyomukban Fekete Zoltán közös képviselővel és a mindig élre vasalt Dr. Balog Henrikkel.

– Hivatalos bejelentés érkezett a katasztrófavédelemhez a hálózat veszélyeztetése miatt – harsant Fekete úr kimért, bürokratikus hangja a vakolt betonfalak között, ami azonnal elcsendesítette a folyosói suttogást. Enci összerezzen a fordulóban, amikor meghallotta Zoltán szavait, és gyanakodva pillantott Bálintra, aki ösztönösen a dzsekije belső zsebéhez szorította a kezét. Réka feszülten ujjai közé szorította a korlátot, míg a szuterén felől az ex-legiós rekedt, dühös káromkodása visszhangzott fel.

Dr. Balog Henrik nem szólt egyet sem, csupán jéghideg eleganciával igazította meg a nyakkendőjét, s szája sarkában egy alig észrevehető, elégedett mosoly bujkált. Pontosan tudta, mit jelent a hatósági ellenőrzés: ha a lakók nem tudják napokon belül előteremteni a csillagászati összegű felújítási alapot, az épületet azonnal lakatlanná nyilvánítják. A kényszerárverések lehetősége szinte karnyújtásnyira került tőle.

– Vagy kifizetik a rendkívüli célbefizetést, vagy kilakoltatási végzés jön! – kiáltotta Zoltán a sötétbe vesző emeletek felé, s a felelősség szorító terhe azonnal rátelepedett a megrettent lakókra.

5. Váltóáram és néma fenyegetés

Zsombor Dénes

Dániel a zárva maradt ajtónak támasztotta a hátát, miközben a tenyere megizzadt a hideg kijelző alatt. A fenyegető üzenet betűi beléégtek a retinájába, miközben a kinti folyosó zaja tovább élezte a másodikon uralkodó pattanásig feszült csendet. A linóleumon nehéz, csoszogó léptek visszhangoztak.

– R egyenlő U per I, ezt mindenkinek tudnia kellene ebben a nyomorult házban! – csattant fel Dr. Bordás András dörmögő, nyers hangja a fordulóban. Az idős mérnök szokásos éjszakai portyáját tartotta, és a korlátba kapaszkodva méregette a falon futó kábeleket. – Ha Nikola Tesla nem intézett volna nekünk váltóáramot, most mind a sötétben tapogatóznánk, mint az állatok!

A méltatlankodásra Varga Nóra ajtócsapódása válaszolt a szomszédból. Nóra éles, dühös hangon szólt ki a folyosóra, kikérve magának a hajnali zaklatást, miközben a lakása félhomályában Réka ijedten húzódott vissza a fal tövébe, tágra nyílt szemmel figyelve a veszekedést. A lépcsőház feszültsége szinte vibrált a levegőben.

Dániel nem mozdult a sötétben. A monitor kékes fénye lágyan megvilágította az asztalon tornyosuló kifizetetlen csekkeket. Tudta, hogy a céges szerverről letörölt fájlok nyoma nem tűnt el végleg, és a kintről beszűrődő vita ellenére a telefonja kijelzőjén vibráló névtelen üzenet jelentette az igazi veszélyt.

6. A csomagtartó és a lépcsőházi méreg

Molnár Ildikó

Kovács Tibor az első emeleti erkélykorlátnak dőlve olyan ádáz pillantással méregette a lépcsőházat, mintha a korhadtt lépcsőfokok személyesen tartoznának neki a nyugdíjával. Erzsébet néni haragja eközben szinte fizikai akadályt képezett a fordulóban: ha egy kósza légy át akart volna repülni a másodikon, az idős asszony valószínűleg azonnal lakásfoglalási bírságot szab ki rá.

– Mit sutyorognak ott a sötétben? – morogta Tibor bá, miközben egy rozsdás csavarhúzóval fenyegetően mutatott Dániel frissen bezárt ajtajának irányába. – Manapság már a saját folyosóján sem tud tisztességesen morgolódni az ember, mert valaki mindig a képernyőt simogatja!

Lentről, a szuterén homályából ekkor tűnt fel Székely Ricsi, aki a tőle megszokott bajkeverő magabiztosság helyett most szokatlanul feldúltan rángatta a kabátja

hajtókáját. A csomagtartó-kereskedő zsebében csörgő import öblítőkupakok ritmusára lépkedett fel a fordulóig, ám a szemeiben parázsló düh elárulta: a tegnap esti titokzatos zörejek és fenyegető árnyak őt sem hagyták nyugodni.

– Ha valaki még egyszer megkérdezi tőlem, hogy van-e pult alatti bécsi kávé, miközben a házban mindenki egymást kémleli, felgyújtom a csomagtartómat! – sziszegte Ricsi, majd csípőre tett kézzel meredt Erzsi néniire, aki a postaládáknál szimatolt fenyegetően. A feszültség sűrűbb volt, mint Ricsi csempészett mosógéljei, és a lakók komor csendben várták, ki teszi meg a következő hibás lépést.

7. A sötétített üvegek titka

Péter Szikra

A második ajtó kíméletlen kattanása még ott visszhangzott a forduló vizesblokk-szagú csendjében, amikor az utca felől egy nagyteljesítményű, sötétített üvegű fekete szedán halk motorbőgése szűrődött be a lépcsőházi ablakon. Erzsi néni azonnal az üveghez tapasztotta ráncos arcát. Szeme mint az éjjeli ragadozóé: a kapu előtt megálló luxusautó ajtócsapódását leste.

Varga Nóra lépett be a földszinti kapun. Kabátját szorosan magára tekerte, haja borzas volt, és olyan zaklatottan kapkodta a levegőt, mintha mérföldeket futott volna a csikorgó hidegben. Kezében egy apró, fekete bőrtáskát szorított a mellkasához, de amint meglátta a fordulóban ácsorgó Mátét és a korlátra nehezedő Erzsi nénit, egy pillanatra megtorpant a lépcső alján. Az arca hófehérre vált.

– Csak nem ilyen későn jár a marketinges kisasszony? – sziszegte Erzsi néni, miközben tekintete Nóra remegő ujjaira szegeződött. – És miféle drága urak hozzák haza ilyenkor? Nóra nem felelt. Torkán akadt a szó, gyors léptekkel megindult felfelé a fokokon, miközben a táskája cipzára alól kicsúszott egy apró, fehér papírlap – egy magánklinikai igazolás, amin halványan még átütött a bélyegző kék tintája. Ahogy elrohant Kerekes Livia ajtaja mellett, a zár mögött halk nesz hallatszott: a patikárius nővérke résnyire nyitotta az ajtót, de Nóra zavart tekintetét látva azonnal vissza is húzódott a homályba. Nóra szinte átgázolt a fáradt Mátén, bevette a második kanyart, és görcsös kézzel próbálta belőni a kulcsát a zárba. A keze annyira remegett, hogy a fém csikordulva karcolta végig a faajtót, mielőtt végre bezárkózhatott volna a saját falai közé. Odakint

Erzsi néni lassan felemelte a földre hullott papírt.